

[Gert Petersen]

udenrigsminister, men i hele verdenspressen. Det er godt klaret.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har aldeles ikke givet udtryk for, at jeg var bange for, at forespørgslen ikke ville komme i avisen. Jeg sagde, den var så tam og overflødig, at den sikkert ikke ville komme det.

Men jeg føler trang til at sige til fru Ebba Strange, der har været oppe at diskutere den paragraf, som udenrigsministeren trak frem, forretningsordenens § 21, stk. 2, og to gange har sagt, at hun nu vil efterforske, hvornår den sidst har været anvendt: Som om det, at den ikke har været anvendt, skulle være en grund til ikke at anvende den i påkommende tilfælde! Forretningsordenen er jo så ny som af januar 1987, så den paragraf er jo gået igen, og derfor må Folketinget, også det nuværende, stort set da, jo have ment, at den skal stå der.

Jeg har tit hørt embedsmænd – det skal ikke være en beskyldning mod alle embedsmænd – sige, når der er søgt dispensationer: Vi har ikke givet sådan en dispensation i så og så mange år, så det gør vi heller ikke denne gang. Det er en helt dårlig forklaring.

Udenrigsministerens påpegning af paragrafen var jo kun et svar på en art »trussel« om at rejse ret mange forespørgsler, og så skal Folketinget da have lov til at tage stilling ganske frit i hver enkelt sag. Jeg tror da heller ikke, det tit vil ske i fremtiden, at den vil blive brugt, men der skal da gøres opmærksom på, at den findes, og at den også er der for at kunne bruges.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Jeg må sige, at jeg blev dybt chokeret, da et medlem af regeringen i den relation, som der her er tale om, pludselig påberåbte sig forretningsordenens § 21, stk. 2, 1. punktum.

Hvis forretningsordenen havde åbnet mulighed for at anmode formanden om i den forbindelse at give Tinget en vejledende udtalelse, ville jeg have fremsat en sådan anmodning over for formanden. Jeg skønner nemlig, at udenrigsministeren har behov for en sådan vejledende udtalelse.

Desværre åbner forretningsordenen ikke en sådan mulighed, og i konsekvens heraf beklæ-

ger jeg, at statsministeren ikke er til stede. Med mit kendskab til statsministeren og med den respekt, statsministeren ofte har vist over for Tingets forretningsorden, er jeg ikke i tvivl om, at hvis statsministeren havde været til stede, ville han have følt sig tvunget til at have taget afstand fra udenrigsministerens bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg vil tillade mig at omskrive et gammelt ordsprog, der siger: Mine venner har jeg det godt med, men når man har en fjende som udenrigsministeren, så har man virkelig også sin fjende; så har man meget at takke ham for. For jeg har da sjældent været ude for et lignende fejltrin.

Sagen er jo den, at når den bestemmelse, som udenrigsministeren henviste til, ikke har været anvendt i mange, mange år, så er det, fordi det er en almindelig opfattelse – jeg tror ikke, jeg træder nogen statsretslærd for nær ved at sige det – at det er en paragraf, man kun bruger i yderste nødstilfælde. I almindelighed vil man ansæ det for at stride mod alle demokratiske sædvaner, at en debat hindres i Folketinget. Der kan forekomme helt specielle tilfælde; jeg tror faktisk, man skal tilbage til krigen for at finde et sådant tilfælde.

Sagen er jo den, at når jeg bebuder, at vi vil rejse sikkerhedspolitiske spørgsmål her i Folketinget, så er det naturligvis ikke, for at det bare kan være en underholdende øvelse her i Folketinget. Så er det, fordi vi har den opfattelse som parti, at disse spørgsmål er vigtige og centrale, at de bør diskuteres i Folketinget, de bør diskuteres i offentligheden. Det er den opfattelse, vi har. Jeg ville egentlig tro, for at være mere alvorlig, at den også deles af det store flertal i dette Ting, uanset om man er enig med os eller ej i de helt konkrete sager.

Her drejer det sig om væsentlige og centrale spørgsmål. Selvfølgelig rejser vi ikke en debat om noget pjat. Vi rejser en debat om væsentlige og centrale spørgsmål; dem er der også en del af, der vedrører spørgsmål om Danmarks sikkerhed, om klodens sikkerhed, overlevelse osv.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Inden man nu får kringlet sig for langt væk fra det spørgsmål, vi diskuterer her, må jeg minde om, hvad det var, vi oplevede for lidt siden.